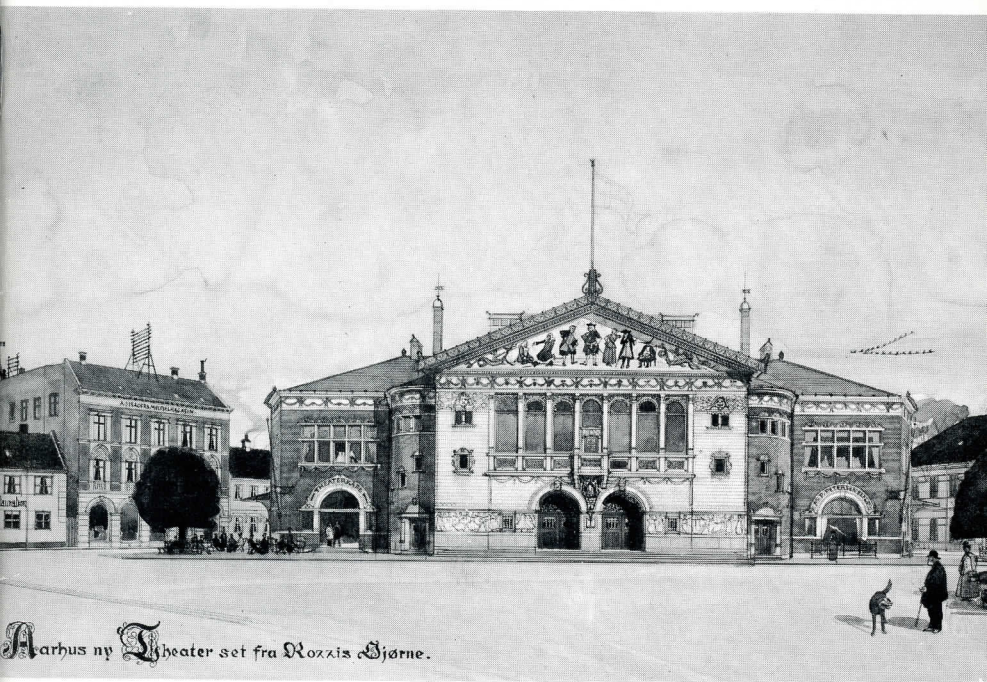

Aarhus ny Theater set fra Røzs Sjørne.

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæsonen 1966-67

Aftenens instruktør: Bjarne Forchhammer

PAS PÅ MALINGEN

af

ANDRÉ FAUCHOIS

Premiere den 1. april 1967

Eneren

I et selskab af århusianske studenter-amatører drøftede man nylig, hvem der skulle sekundere aspiranten til et angreb på den professionelle scene; altså optagelse på elevskole.

Ikke ham, lød aspirantens svar på et forslag. For så ta'r *Tiemroth* ikke mig, men ham!

Det var på netop denne måde, at *Henrik Bentzon* introducerede sig på den danske skueplads.

Den norskfødte danske student havde med jura-studiets begyndelse kastet sig ud i studenterlivet med alt, hvad der til hører, bl. a. studenter-komedierne. Stud. jur. Bentzon gjorde sin løjtnant von Buddinge i »Genboerne« så overbevisende godt, at ikke engang han selv mere kunne være i tvivl: han sagde juraen farvel og meldte sig på Det kgl. Teaters elevskole. Det var under en eksamen her, at han sufflerede så overbevisende, at ikke kammeraten, der var »oppe«, men *han* blev engageret af dansk teaters store dame, Betty Nansen.

Det blev til næsten 20 år på teatret i Frederiksberg Allé og en fantastisk udvikling, der rakte fra *Osvald* og *Hamlet* til *Johannes* i »Ordet«, den første *Johannes* på dansk scene.

Engagementet 1932-34 på Dagmar-teatret skabte ham »alle tiders« største komiker-succes som dr. Gaderin i »Pas på malingen«. Så stor en succes, at det var nær ved at vælte hele spillet for ham selv: ikke blot det danske land, men hele Norden ville se hans eventyrlige franske doktor-mand.

Århus oplevede den et par aftener på Håndværkerforeningens nu længst forsvundne scene: væggene videde sig ud, og loftet rejste sig under hans frydefulde evolutioner som

*Polyfotoark af Henrik Bentzon som doktor Gadarin
i »Pas på Malingen«.*

den koleriske gedebukke-satyr. Ingen, der oplevede ham, har kunnet glemme det.

Men Henrik Bentzon lod sig ikke fange eller sætte i bur som patenteret komiker og farcør. Han har aldrig i sit teaterliv ladet sig fange eller sætte i bås, hverken af nogen scene eller noget menneske.

Den unge drømmer, der blev forrygende komiker, fik alt det med, teatret har at byde et flot og intelligent stykke mand. Også Århus fik – med lange års mellemrum – sin del af oplevelserne.

Vi så ham som Else Skouboes partner både i det sværmeriske mand-kvinde spil »Morgen, middag og aften« såvel som den komisk-astmatiske ægtemandtilbeder bagved Lady Teazle's skærmbædt. Vi fik også lov at opleve ham som familie-faderen James Tyrone i O'Neills uforglemmeligt smertelige »Lang dags rejse mod nat«.

Henrik Bentzon har rakt vidt som få i vor tids danske teater. Han var Reumerts ligemand som Herodes og overgået af ingen som Anouhls Ornifle. Ind imellem forsvandt han for at dukke op i den vildeste farce. Manifesterede sig – engang igen – som Danmarks største nulevende komiker og farcør.

Scene efter scene, indbefattet både radioens, fjernsynets og filmens, har han forgyldt med sit talent.

Forsvandt – hvorhen? Ingen har helt nogen sinde kunne følge hvorhen. Naturen har tiltrukket ham som få, véd man; jagtens glæder også. Han forblev den sjældne ener. Intet under, at myterne har blomstret omkring ham som om få.

For anden gang tilhører Henrik Bentzon nu Det kgl. Teater.

»Tilhører«? Nej! Selv den kongeligste meteoriske flugt kan afbrydes, hvis det står til hans hu.

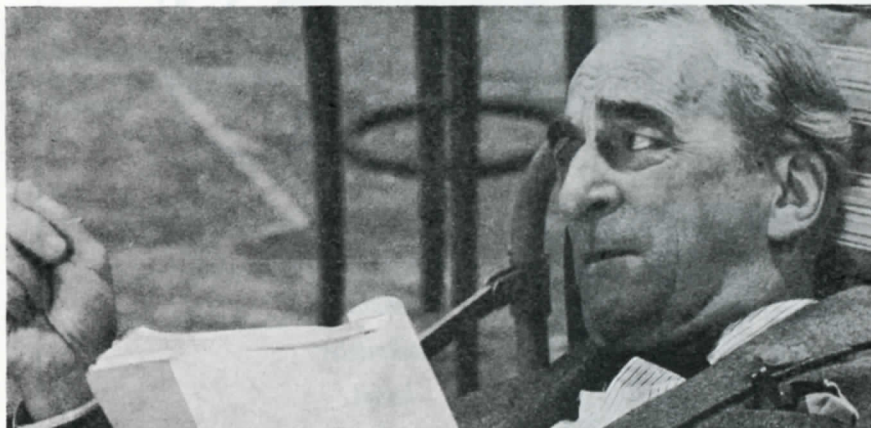
Edvin Tiemroth har denne gang været manden med nettet. Dr. Gadarin var lokkemaden.

I aften vil man igen engang kunne opleve Henrik Bentzon som den kostelige fugl i den forrygende franske provins-voliere.

Forventningsfulde vil vi se tæppet gå og lade os den fine, gamle årgang smage.

Vi er opladte.

Georg Andrézen

Henrik Bentzon

Ursula:

Dér er morgenavisen. Og
så er her et telegram, der
lige er kommet.

Gadarin:

Han er jo en fuldstændig hurtigmaler.
Man kan jo allerede se, hvem der er
hvem.

Pas på malerne

En af de største begivenheder, der er sket i dansk kunsthistorie, var da den berømte maler van Gogh var i Danmark. Han var alle og bekendt med hans malerier, men det var først da hans malerier kom til Danmark, at man begyndte at sætte pris på dem. Det var en begivenhed, der var en begivenhed. Det var en begivenhed, der var en begivenhed.

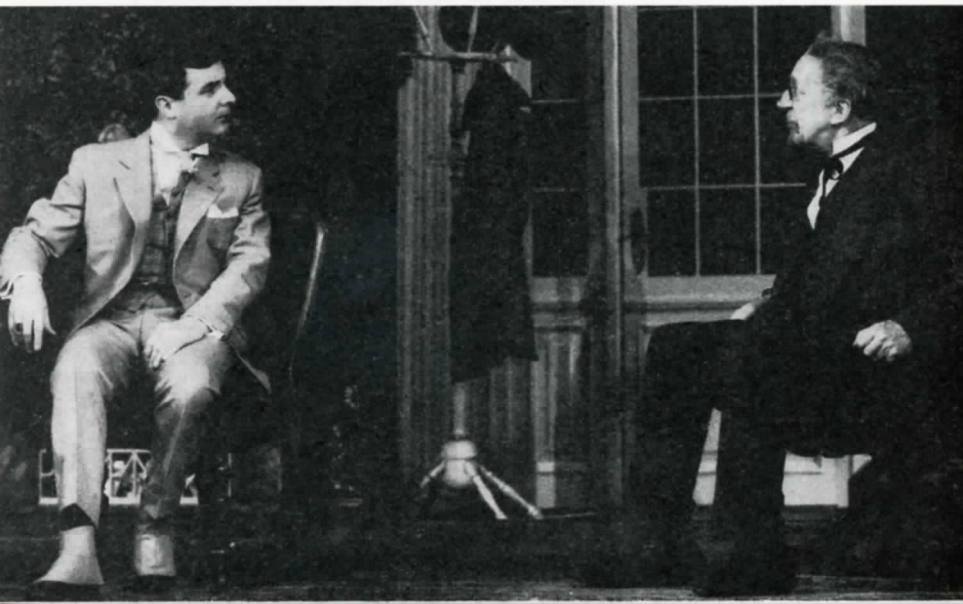
Ursula:

Han var det eneste menneske,
der tog mig alvorligt.

Cachex:

De solgte ham da ikke Mavriers billeder?

Pas på malerne!

Der er næppe nogen, der ser »Pas på malingen«, uden at sende Vincent van Gogh en tanke. Ham kender og elsker vi alle og begræder hans ulykkelige skæbne. Men da han levede, var der ingen, som kendte eller elskede hans kunst, bortset fra hans trofaste bror Theo. Utroligt, men sandt: Kun én gang i sit 37-årige liv oplevede Vincent at sælge et maleri på en udstilling. Det var i 1890 i Bruxelles, året før han døde som følge af et selvmordsforsøg. Maleriet, »Den røde vingård«, købtes af en malerinde, Mlle Anna Boch, og det kostede 400 francs. I dag ville det formentlig koste 10.000 gange så meget. Et van Gogh-maleri handledes for nylig til en pris af 3 mill. kr.

Ak ja, ens forældre eller bedsteforældre skulle blot . . . Jamen, de havde skam chancen! I 1898 var en fransk vandredstilling i Skandinavien, og da den vistes i København, kunne man for beskedne beløb erhverve sig malerier, som i dag noteres i millioner af kroner. Det er ingen skrøne, for i kataloget fra dengang står at læse flg.:

Vincent van Gogh

63. Mandsportræt	200 kr.
64. Flodbred	300 kr.

I samme katalog finder vi et andet velkendt navn:

Paul Gauguin

22. Landskab (Martinique, 1887)	360 kr.
23. Landskab (Bretagne, 1888)	600 kr.

(Fortsættes side 23)

8. forestilling i sæsonen 1966-67

PAS PÅ MALINGEN

Et lystspil i 3 akter

af

ANDRÉ FAUCHOIS

Oversættelse: Poul Sarrau

Sceneografi: Jens-Anker Olsen

Kostumer: Maria Deleuran

Instruktion: BJARNE FORCHHAMMER

PERSONERNE:

Lucien Gadarin

Helene, hans kone

Zelma } deres døtre {
Amelie }

Ursula, tjenestepige hos Gadarins

Leon Bouquet, maler og tapetserer ..

Robert Cotillard, kunstmaler

Pierre Cachex, kunsthandler

Octave Crepeaux, kunstkritiker

Handlingen foregår i Sydfrankrig

Pause efter 2. akt

Henrik Bentzon (som gæst)

Elna Brodthagen

Fritze Hedemann

Birgit Conradi

Ruth Maisie

Bent Conradi

Gyrd Løfqvist

Troels Munk

Ulf Stenbjørn

Belysningsmester:
Carl E. Andreassen

Scenemester:
Aage Rishøj

Regi:
Frode Sørensen

Frisør:
Caroline Nielsen

Suffli:
Lise Wantzin

Spilletid ca. 2¼ time

Gauguin var jo som van Gogh og Cézanne en kunstner, ikke ret mange tog alvorligt. Alle tre blev de betragtet som vanvittige og det selv af folk, der burde vide bedre besked. Siden, da de var borte, kom »man« som bekendt på andre tanker. Men det forhindrede ikke, at andre og lignende tragedier fortsat kunne finde sted.

Et af de grelleste eksempler er Modigliani, ham, der malede disse vidunderlige, gotisk langstrakte piger. Han blev kun 36 år og levede det meste af sit liv i Paris i yderste fattigdom og plaget af et skrøbeligt helbred. Kun sprut og narkotika kunne dulme elendigheden. Kunne han på en fortovskafé tilsuske sig 5 francs for en tegning, var han heldig. Selv en kender af den moderne kunst som kunsthandleren Ambroise Vollard kviede sig længe og inderligt, før han besluttede sig til at slippe 300 francs for et maleri af Modigliani. Det var i 1919, året før kunstnerens død. 15 år senere betalte en landsmand til Modigliani tusind gange så meget for et andet af hans billeder. Køberen hed Benito Mussolini. Og Modiglianis værker er ikke blevet billigere siden da. Tværtimod. På en auktion i London i 1965 indbragte otte Modigliani-tegninger 20.000–25.000 kr. pr. stk.

Mange af Paris-skolens mestre i vort århundrede måtte gå gruelig meget igennem, før de omsider mødte nogen medgang. Endnu midt i trediverne, da han ikke var noget helt ukendt navn, levede spanieren Juan Miro en overgang bogstavelig taget af tyggegummi. Han havde ikke råd til mere end et måltid om dagen. Og selv efter 2. verdenskrig kunne man købe f. eks. håndtegninger af Max Ernst, måske den ypperste af alle surrealistere, og Jean Arp for 20–30 kr., og da var de dog internationale berømtheder – i hvert fald blandt fagfæller.

Endnu mere grotesk er beretningen om den skæbne, der overgik de collagebilleder, den tyske dadaist Kurt Schwitters efterlod sig i Norge, da han måtte flygte fra nazisterne til England. Schwitters boede i en hytte på en lille ø ud for Molde, og han måtte forlade den i hast. Da hyttens ejere senere mødte op, gjorde de kort proces med hans efterladenskaber, dvs. hans billeder. De blev simpelthen brændt. I dag skal man være mere end velbeslået for at blive ejer af blot en lillebitte Schwitters-collage. Hvis det da overhovedet er muligt at finde en, som er til salg.

Men uforstand og elendighed er ikke kun noget, kunstnere i udlandet må og har måttet døje. Vi herhjemme er ikke for kønne i så henseende. Så lad os nøjes med blot at nævne et tilfælde, som til gengæld enhver dansker i dag vist kender: Asger Jorn. Det er kun 15-20 år siden, at hans billeder kunne erhverves for næsten ingenting, og at han var ved at gå til grunde af underernæring og sygdom.

Men sådan noget kan selvfølgelig ikke ske i dag, hvor vi har kunstfond og al den slags. Vel? Gad vide, om vi skal være så sikre på det, for det kunne jo være, at den offentlige og kommercielle bevågenhed ikke kommer netop den kunst til gode, som bærer fremtiden i sig.

Moralen i Fauchois' farce er derfor næppe helt så antikveret endda. Man skal ikke blot passe på malingen, men i nok så høj grad på malerne. Som nogle af ovennævnte eksempler viser, behøver de aldeles ikke at være hedengangne, før deres værker kan give mangefold igen. Hvis det er det, man er ude efter.

Ib Sinding Jensen

Gadarin:

Når jeg endelig får en formue ind i huset, kommer min egen datter, som jeg føder og klæder, og fortæller mig, at den tilhører Ursula.

Gadarin:

Hvem? Javel! Hvadbehager?
Den røde lade i Liserac . . .
Hvor meget?

Aarhus Teaters næste forestilling

Bent Mejding

bliver den lattervækkende musical »Boyfriend« af Sandy Wilson. Teaterdirektør Bent Mejding sætter i scene, Rodney Harvey laver koreografi, Harald Martin er scenograf, kostumerne har Christel udført, og Paul London står i spidsen for Aarhus By-Orkester.

»Boyfriend« er en parodi på tyvernes operetter, og handlingen udspilles på en pigepension i Cannes, hvor bourgeoisipiger opdrages til at gøre et godt parti. Omkring pigerne – sværmer –igestillede unge mænd. En af pigerne har ingen kavaler – her træder piccoloen til, og de bliver naturligvis forelskede.

Forestillingen er sprællevende – aktørerne har spjæt i benene – der er gode melodier. Kort sagt – en musical, der indeholder alt.

De medvirkende er: Som gæster Margurite Viby og Hans Kurt. Elsebeth Steentoft, Lho Jansberg, Bodil Lindorff, Vibeke Steensgaard, Lizzi Varencke, Hanne Vibeke Eistrup, Rita Kristiansen, Svend Johansen, Børge Hilbert, Bent Thalmay og Peter Eszterhás.

Premieren bliver i begyndelsen af maj.

*Hanne Vibeke Eistrup, Jann Borell, Redney Harvey og Lizzi Varencke
i Gladsaxe Teaters opførelse af »Boyfriend« 1965.*

Teater i Aarhus

SVALEGANGEN

13.–15. april incl.

Benny Andersen: *Bukserne*

Arkadej Leokum: *Fjender*

Iscenesættelse: Peter Eszterhás

Ultimo april:

H. C. Andersen: *En nat i Roskilde*

Iscenesættelse: Bjarne Forchhammer

J. L. Heiberg: *Ser jer i spejl*

Iscenesættelse: Preben Harris

VESTERGADE 58

Indtil medio april:

O' Neill: *Kejser Jones*

Iscenesættelse: Niels Damkjær

Medio april:

Ulf Steen Hansen: *Ih, du glade milde . . .*

Iscenesættelse: Bent Conradi

På arbejdskontoret ligger:

Gustav Wied: *En mindefest – fru Mimmi*

Instruktør: Jens Okking

ODENSE TEATER opfører William Shakespeares »Hamlet« i Ole Sarvigs nyoversættelse. Hans Schreiber har komponeret ny musik, og Henrik Bloch er scenograf. I forestillingen, der fik ros af enstemmig presse, spiller den unge skuespiller Poul Hüttel titelrollen. Ophelia udføres af Toni Maisie, kongen – Preben Borggaard, dronningen – Grethe Holmer, Polonius – Palle Huld, Horatio – Anker Taasti og Laertes – Benny Bundgaard.

»Hamlet« er instrueret af teatrets chef Kai Wilton med bistand af Erik Bidsted.

AALBORG TEATER opfører Henrik Ibsens »Gengangere« i den norske skuespillerinde Gerda Rings iscenesættelse. Den store rolle som fru Alving udføres af Inger Bagger. I øvrigt medvirker Gorm Worsaae Nielsen, Bodil Sangill, Henry Jessen og Palle Reenberg.

Primo april har teatret premiere på operetten »Jomfruburet« med Ole Walbom som Franz Schubert. Næsten hele Aalborgs Teaters personale medvirker i denne store forestilling, bl. a. Lis Hartmann, Bodil Sangill, Inger Molnes-Heramb, Inger Bagger, Lisbeth Dahl, Karl Erik Christoffersen og Henry Jessen. Mogens Brix Pedersen har sat i scene, og Flemming Skov har lavet koreografien. Aalborg Byorkester udfører musikken under ledelse af Alf Sjöen alternerende med Jens Schrøder.

Aarhus Teater

har i sæsonen 1966-67 opført:

Den fine mand, et divertissement af Molière, iscenesættelse:
Preben Harris.

Hvad siger naboerne, et lystspil af David Turner, iscenesættelse:
Bjarne Forchhammer.

Sørøveren, skuespil af Brendan Behan, iscenesættelse: Harry
Katlev.

Vore torsdage, skuespil af Ulla Isaksson, iscenesættelse:
Asger Bonfils.

Dyrene i Hakkebakkeskoven, eventyrkomedie af Thorbjørn
Egner, iscenesættelse: Bodil Lindorff.

Det suser i Sassafras'en, en lomme-western af René de Obaldia,
iscenesættelse: Clara Østø.

Djævelens discipel, komedie af Bernard Shaw, iscenesættelse:
Edvin Tiemroth.

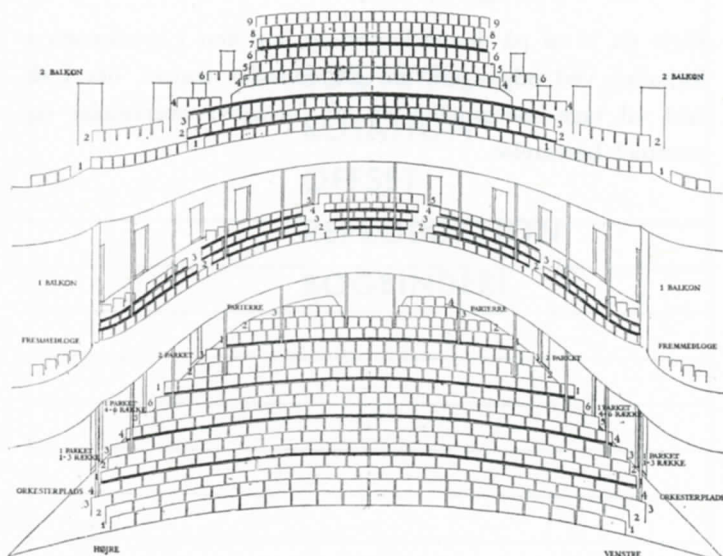
Pas på malingen, lystspil af André Fauchois, iscenesættelse:
Bjarne Forchhammer.

Aarhus Teaters Studio

Tovet, enakter af Henning Nielsen, iscenesættelse: Preben
Harris.

Snoren, enakter af Erik Drehn-Knudsen, iscenesættelse:
Mads-Peter Neumann.

Sorgen og ingenting, skuespil af Bengt Bratt, iscenesættelse:
Troels Munk.

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	3,00	1. balkon, 3. rk., midtfor .	16,00
2. balkon, 4.-6. rk.	6,00	1. balkon, 2. rk.	16,00
2. balkon, 2. rk., siderne .	7,00	1. balkon, 1. rk.	19,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	8,00	Parterre	9,00
2. balkon, 1. rk.	10,00	2. parket, 1.-3. rk.	11,00
1. balkon - fremmedeloge.	20,00	1. parket, 4.-6. rk.	16,00
1. balkon, 4.-5. rk.	12,00	1. parket, 1.-3. rk.	17,00
1. balkon, 3. rk., siderne .	8,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	19,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. - **Telefon 12 26 22.**

Billetspriserne kan forandres ved gæstespil, tournee og særforestillinger. - Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 15 øre pr. billet. - Alle ovennævnte priser er incl. garderobe.